

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.03.1972, sp. zn. 4 Tz 5/72, ECLI:CZ:NS:1972:4.TZ.5.1972.1

Číslo: 50/1972

Právní věta: Pachatel, spolupachatel nebo účastník na trestném činu (přechinu), který ukryje nebo na sebe nebo na jiného převede věc tímto trestným činem (přechinem) získanou, nedopouští se trestného činu (přechinu) podílnictví ve vztahu k této věci.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.03.1972

Spisová značka: 4 Tz 5/72

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pachatel, Podílnictví, Spolupachatelství

Předpisy: 140/1961 Sb. § 10 odst. 1 písm. b
§ 10 odst. 2
§ 11
§ 13 odst. 1
§ 134 odst. 1 písm. a
§ 251 odst. 1 písm. a 150/1969 Sb. § 3 odst. 1
§ 89 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 50/1972 sb. rozh.

Pachatel, spolupachatel nebo účastník na trestném činu (přechinu), který ukryje nebo na sebe nebo na jiného převede věc tímto trestným činem (přechinem) získanou, nedopouští se trestného činu (přechinu) podílnictví ve vztahu k této věci.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 6. března 1972 sp. zn. [4 Tz 5/72.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Teplicích ze dne 26. července 1971 sp. zn. 2 Ta 350/71 byl obviněný uznán vinným návodem k přechinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zák., § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. a přechinem podílnictví podle § 11 zák. č. 150/1969 Sb. a odsouzen k peněžitému trestu 600 Kčs a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, k náhradnímu trestu odnětí svobody na tři týdny.

Jeho čin záležel v tom, že dne 21. března 1970 v odpoledních hodinách v závodě Sklo Union Chudeřice v provozu Restex projevil zájem o ruční elektrickou vrtačku zn. Narex, navedl K. H., aby tuto vrtačku v hodnotě 530 Kčs ke škodě n. p. Sklo Union odcizil, a pak ji od něho převzal.

K stížnosti pro porušení zákona zrušil Nejvyšší soud rozsudek okresního soudu v Teplicích a uznal obviněného vinným návodem k přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zák. a § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb.

Z odůvodnění:

Zjištění skutkového stavu je v souladu s provedenými důkazy a okresní soud správně dospěl k závěru, že obviněný projevením zájmu o vrtačku a následujícím kladným vyjádřením k návrhu K. H., že mu vrtačku přinese, vzbudil v K. H. úmysl odcizit vrtačku. Okresní soud také správně dovodil, že vyjádření obviněného bylo nutno pokládat za vážně míněné. Toto jednání obviněného posoudil okresní soud správně jako návod k přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zák. a § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb.

Okresní soud však pochybil, když totéž jednání posoudil současně i jako přečin podílnictví podle § 11 zák. č. 150/1969 Sb. Pojmovým znakem podílnictví je, že pachatel na sebe nebo na jiného převede věc, kterou někdo jiný získal přečinem nebo trestným činem. V ustanovení § 11 zák. č. 150/1969 Sb. sice není výslovně uvedeno, že musí jít o přečin spáchaný jinou osobou - na rozdíl od ustanovení § 134 odst. 1 písm. a) a § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák., kde se mluví o trestném činu spáchaném jinou osobou - ale z pojmu podílnictví a ze zákona plyne, že podílnictví přichází v úvahu teprve tehdy, když byl spáchán čin, z něhož převedená věc pochází. Byl-li ten, kdo na sebe věc převedl, sám spolupachatelem nebo účastníkem na činu jiného, nemůže být současně podílníkem.

Pachatel, který spáchal čin z podnětu návodce, není „jinou osobou“ ve smyslu pojmu podílnictví, nýbrž jednou z osob, které spolu s návodcem (účastníkem) provádějí trestnou činnost. Tuto součinnost považuje zákon za tak nebezpečnou pro společnost, že ji stíhá stejnou trestní sazbou jako pachatelství (§ 89 odst. 1 tr. zák., § 10 odst. 2 tr. zák., § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.).

Jedná-li účastník v úmyslu přivlastnit si věc, k jejímuž odcizení jiného navádí nebo jinému pomáhá a skutečně si ji přivlastní, naplňuje tím znaky účastenství na činu, jímž byla věc získána, a nikoli současně znaky dalšího činu, tj. podílnictví.